

162

ZARZĄDZENIE Nr 12 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie gospodarki formularzami i Komisji Racjonalizacji Druków.

Zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 2 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1981 r. w sprawie gospodarki formularzami i Komisji Racjonalizacji Druków (Monitor Polski Nr 3, poz. 8) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 1 liczbę „1000” zastępuje się liczbą „500”,

2) w § 4 ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) członkowie: wyznaczeni przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministra — Szefa Urzędu Rady Ministrów, Ministrów: Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej, Gospodarki Materiałowej i Paliwowej, Finansów, Handlu Zagranicznego, Kultury i Sztuki, Komunikacji, Obrony Narodowej, Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, Przemysłu Chemicznego i Lekkiego, Rolnictwa, Leśnictwa i Go-

spodarki Żywnościowej, Spraw Wewnętrznych oraz przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego — ich przedstawiciele”.

3) w § 7 ust. 1:

a) skreśla się wyrazy „w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia”,

b) w pkt 1 wyrazy „przeprowadzą weryfikację” zastępuje się wyrazami „dokonywać będą weryfikacji”,

c) w pkt 2 wyraz „uaktualnią” zastępuje się wyrazami „uaktualniać będą”,

d) w pkt 3 wyraz „dostarczą” zastępuje się wyrazami „dostarczać będą”, a liczbę „1000” zastępuje się liczbą „500”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

163

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA, GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ I KOMUNALNEJ

z dnia 10 czerwca 1986 r.

w sprawie szczegółowych warunków i zasad stosowania równoważnych norm czasu pracy na niektórych stanowiskach pracy.

Na podstawie § 9 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy w latach 1986—1988 oraz zmian niektórych przepisów o czasie pracy (Dz. U. Nr 59, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie ustala zakres, warunki i zasady stosowania równoważnych norm czasu pracy w zakładach pracy na następujących stanowiskach:

- 1) przy obsłudze kotłów i urządzeń centralnego ogrzewania,
- 2) przy obsłudze urządzeń ujęć i stacji uzdatniania wody,
- 3) przy obsłudze oczyszczalni ścieków.

2. Równoważne normy czasu pracy na stanowiskach wymienionych w ust. 1 pkt 1 mogą być stosowane tylko w okresie sezonu grzewczego.

3. O dopuszczeniu stosowania równoważnych norm czasu pracy na stanowiskach, o których mowa w ust. 1,

decyduje kierownik zakładu pracy w uzgodnieniu z zakładową organizacją związkową po zasięgnięciu opinii zakładowego społecznego inspektora pracy oraz przemysłowej służby zdrowia.

4. Równoważne normy czasu pracy nie mogą być stosowane na stanowiskach pracy, na których występują przekroczenia dopuszczalnych norm stężeń czynników szkodliwych dla zdrowia, panuje niekorzystny mikroklimat lub w odniesieniu do których istnieją przeciwwskazania Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub przemysłowej służby zdrowia.

§ 2. 1. Równoważne normy czasu pracy, o których mowa w § 1, są rozkładem czasu pracy, w którym dopuszczone jest wydłużenie dobowej normy czasu pracy do 12 godzin, z tym że w przyjętym okresie rozliczeniowym czas ten nie może przekroczyć liczby godzin wynikającej z tygodniowej normy czasu pracy w wymiarze średnio 42 godziny.

2. Przedłużony czas pracy wynikający z wydłużenia dobowej normy czasu pracy, o której mowa w ust. 1,

powinien być wyrównany przez skrócenie czasu pracy w innych dniach okresu rozliczeniowego lub przez udzielenie pracownikowi dni wolnych od pracy.

3. Rozkład czasu pracy w zakładzie pracy powinien być stosowany na podstawie harmonogramów pracy określających dla poszczególnych pracowników dni i godziny pracy oraz dni wolne od pracy. Harmonogramy pracy powinny być opracowane na okres rozliczeniowy i podane do wiadomości pracowników co najmniej z 7-dniowym wyprzedzeniem.

§ 3. 1. Okres rozliczeniowy czasu pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 2 i 3 nie może przekraczać jednego miesiąca.

2. Na stanowiskach pracy przy obsłudze kotłów i urządzeń centralnego ogrzewania (§ 1 ust. 1 pkt 1) okres rozliczeniowy nie może przekraczać okresu odpowiadającego sezonowi grzewczemu.

§ 4. W razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika norma czasu pracy ustalona na okres rozliczeniowy ulega zmniejszeniu o taką liczbę godzin, jaką pracownik miał zgodnie z harmonogramem przepracować w dniach tej nieobecności.

§ 5. 1. Praca przekraczająca 12 godzin na dobę oraz powyżej średniej tygodniowej normy czasu pracy, o której mowa w § 2 ust. 1, stanowi pracę w godzinach nadliczbowych.

2. Za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługuje pracownikowi dodatek w wysokości:

- 1) 50% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zaszerogowania pracownika, z uwzględnieniem odręb-

nych zasad wynikających z zakładowych systemów wynagradzania — za pracę w dwóch pierwszych godzinach nadliczbowych przekraczających dobową normę czasu pracy i za godziny nadliczbowe przekraczające normę czasu pracy dla okresu rozliczeniowego; łączna liczba godzin nadliczbowych opłaconych z dodatkiem 50% nie może przekraczać liczby godzin wynikającej, z pomnożenia liczby przepracowanych dni przez 2, przy czym liczba tych godzin nie może być większa niż liczba dni roboczych w okresie rozliczeniowym pomnożona przez 2.

- 2) 100% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zaszerogowania pracownika, z uwzględnieniem odrębnych zasad wynikających z zakładowych systemów wynagradzania — za pracę w dalszych godzinach nadliczbowych oraz w godzinach nadliczbowych przypadających w nocy lub w niedziele i święta.

3. Za pracę przekraczającą równocześnie dobową normę czasu pracy i normę czasu pracy dla okresu rozliczeniowego przysługuje tylko jeden dodatek.

§ 6. Rozliczenie z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych i wypłata należnego wynagrodzenia powinny nastąpić niezwłocznie po zakończeniu okresu rozliczeniowego albo po rozwiązaniu umowy o pracę, jeżeli ulega ona rozwiązaniu przed upływem okresu rozliczeniowego.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie szczegółowych warunków i zasad stosowania równoważnych norm czasu pracy na niektórych stanowiskach pracy (Monitor Polski Nr 23, poz. 178).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej
i Komunalnej: *J. Niewiadomski*

164

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 26 czerwca 1986 r.

w sprawie uzgadniania planów budowy, rozbudowy i przebudowy przewodowych międzymiastowych sieci telekomunikacyjnych przez jednostki organizacyjne resortów górnictwa i energetyki, komunikacji oraz ochrony środowiska i zasobów naturalnych.

Na podstawie art. 22 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Roczne i wieloletnie plany budowy, rozbudowy i przebudowy przewodowych międzymiastowych sieci telekomunikacyjnych jednostek organizacyjnych resortów górnictwa i energetyki, komunikacji oraz ochrony środowiska i zasobów naturalnych, zwane dalej „planami”, są uzgadniane z:

- 1) właściwym miejscowo wojewódzkim urzędem telekomunikacji, jeżeli planowana sieć nie wykracza poza granice obszaru jednej strefy numeracyjnej sieci użytku publicznego, a w województwach katowickim i stołecznym warszawskim — z dyrekcjami okręgów poczty i telekomunikacji,

- 2) właściwą miejscowo dyrekcją okręgu poczty i telekomunikacji, jeżeli:

- a) planowana sieć nie wykracza poza granice województwa,
- b) planowana sieć w granicach obszaru jednej strefy numeracyjnej sieci użytku publicznego będzie stanowiła w przyszłości sieć w obszarze województwa,
- c) planuje się budowę abonenckiej centrali telegraficznej lub teleinformatycznej,
- d) planuje się utworzenie w granicach województwa wydzielonej sieci telekomunikacyjnej za pomocą łączy dzierżawionych od państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,